

VÅRNUMMER • ÅRGÅNG 85 • NR 1
Berga i APRIL 2025



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

AV: HANS GRANLUND

Systrar och bröder!

Vi lever i föränderliga tider. Den världsordning som vi alla tagit för given i snart åttio år är för närvarande satt under hård press. När detta skrivs i början på mars har vi sett ett par tumultartade veckor i världspolitik. Hur läget är när ni läser detta är omöjligt för mig att förutspå.

Då är det ändå tryggt att vända blicken mot regementet och dess verksamhet. Förbandet föddes i en tid av unionsupplösning och efterföljande världskrig, upplevde mellankrigstidens förbandsnedläggningar och uthärdade sedan lång och krävande beredskapstjänst och neutralitetsvakt för att därefter finna sig i ett kallt krig. I modern tid har man flyttat och deltagit i omfattande internationell tjänst för att de senaste åren återigen fokusera på nationellt försvar, numera i en allians. Allt detta har förbandet överlevt och, vill jag påstå, excellerat i. Förbandets kraft kommer från dess personal och förbandsandan, som tillsammans ger energin som behövs för att lösa givna uppgifter.

Själv reflekterar jag över detta sittandes i Rostock som stabschef för COMMANDER TASK FORCE BALTIC. Detta tyskledda multinationella marina högkvarter sattes upp i höstas för att koordinera marin verksamhet i Östersjön och västerhavet i ett Natoformat. Vi är ett antal svenskar här, varav ett par är från kåren och regementet. Återigen kan jag konstatera att kårens och regementets personal är både efterfrågade och brett användbara. Ni hittar ett särskilt reportage på annan plats i tidningen. Jag kan efter ett helt yrkesliv i uniform reflektera över likheter och skillnader mellan vår svenska stabskultur och den här förhärskande tyska. Som vanligt kan man konstatera att det sällan finns några absoluta rätt eller fel när man har med människor och stora organisationer att göra. Bara många olika sätt att göra det på.

Vinter och vårtider är ofta tid för regenerering av personal och förmågor. Kamrater skickas på utbildning och förbandet i övrigt fylls på med värnpliktiga och nyvunna kompetenser genom deltagande i allsköns övningar. Ett axplock: Vinterutbildning, KESI i Finland, övning Amfibie och Neptun, SWENEX och Narrow Waters. Som gräddde på moset kan man, nu när vårvädret närmar sig, för andra året i rad låta sig väl smaka av fältkökets kulinariska skicklighet. En nygamal förmåga som nu återtas. En armé marscherar på sin mage sade Napoleon. Det gäller sannolikt även för amfibiesoldater.

Detta samtidigt som regementet växer. Numera är det återigen tre bataljoner ständigt verksamma vid förbandet. Det var ett tag sedan sist, men en logisk väg att gå istället för etableringar av ytterligare men mindre förband på andra platser. Att just Stockholms amfibieregemente fick förtroendet visar på förbandets mångsidighet och anpassningsförmåga.

Avslutningsvis, V511 genomfördes introresa för civila med stöd av Vapenbröderna. En viktig aktivitet för att skapa insikt och förståelse för vår historik och varför vi är där vi är och varför vi gör som vi gör. Det är också ett bra sätt för oss vapensystrar och bröder att hjälpa till att stärka förbandsandan i ett större sammanhang. Skulle du vara intresserad av att hjälpa till i framtida genomföranden, hör av dig!



I slutet på februari skickade vi ut faktura på årets medlemsavgift med **förfallodatum 2 april**. I första hand skickas det via e-post till dem vi har mejladress till och i andra hand postas det till dem som endast har en bostadsadress angiven. Om du inte fått fakturan på något sätt så ber vi dig att höra av dig till föreningen på info@vapenbroderna.se. Vänligen betala in medlemsavgiften baserat på de uppgifter som framgår av fakturan, d.v.s. referensnummer och bankgironummer. Om du fått fakturan e-postad kan du med några enkla knapptryckningar betala avgiften med Swish. Notera att vi anlitar **Föreningssupport/Bizsys AB** för vår medlemsadministration varför de kan stå som betalningsmottagare.

Vi hoppas att du vill fortsätta vara medlem och uppskattar det vi gör. Ditt medlemskap stödjer vår verksamhet.

LYCKAD PUBAFTON PÅ FHS

AV: IRENE CLEMENT

Den 17 mars genomfördes vårterminens pubafton på Försvarshögskolans mäss. Vi noterade att cirka 20 glada vapenbröder i alla åldrar (med en spännvidd på dryga 30 år) dök upp och umgicks med gamla och nya kollegor och kamrater under avslappnade former. För några var det kanske dagens höjdpunkt, andra tittade förbi på en öl på väg hem från jobbet. Mässen hölls öppen för vår skull och bemannades av tre engagerade officerare från Amf 1 som studerar på det högre officersprogrammet, **HOP**. Dessa fick då även möjligheten att mingla med "gamla" vapenbröder. Vi är flera som ser fram emot nästa pubafton till hösten, den **17 november**, och hoppas på lika stort, om inte större, deltagande även då.



Skanna QR-koden för
att lägga till datumet
i din kalender direkt

NYA MEDLEMMAR

VI HÄLSAR DIG VÄLKOMMEN I KAMRATKRETSEN

Thomas Ståhlgren, Erik Lindkvist,
Anders Ström, Markus Svensson

Avlidna medlemmar

Vi tackar för deras trohet och behåller
dem i vårt minne

Håkan Söderlindh
Anthonie Fåhraeus



ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

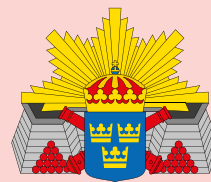
Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20





KALLELSE TILL ÅRSMÖTE



Kamratföreningen Vapenbröderna genomför stadgeenligt årsmöte med efterföljande föredrag den 11 maj 2025 i matsalen Yggdrasil på Amf 1 kl. 12.00–14.45. Före årsmötet är det lunch för dem som önskar.

Transport

Buss avgår från Östra station 11 maj kl. 10.00 via Gullmarsplan yttre ca kl. 10.15–10.20. Ankomst till Berga kl. 10.50.

Program

ca kl. 10.50 Ankomst till Amf 1
kl. 11.00–12.00 lunch i militärrestaurangen Yggdrasil
kl. 12.00 till ca.13.00 årsmöte
kl. 13.00–13.40 *Chefen Amf 1* information
kl. 13.50–14.30 Föredrag av öv *Hans Granlund*
ca. kl. 14.45 Avfärd från Berga

Anmälan

Anmälan, som är obligatorisk, görs **senast 3 maj 2025** med personnummer (ÅÅÅÅMMDD-NNNN) och namn till *Magnus de Jong*: **dejongmagnus@gmail.com**.

I anmälan ska också anges om ni vill åka buss, var ni avser kliva på bussen samt behov av specialkost.

Förslag

Förslag enligt föreningens stadgar § 10 sänds senast två veckor före mötets genomförande till föreningens sekreterare *Magnus de Jong*.

dejongmagnus@gmail.com

Kom ihåg att ta med legitimation.

Varmt Välkomna / Styrelsen

VIKTIGA DATUM

2025 blir ett minst lika spännande år som föregående. Vi har vid denna tidnings pressläggning genomfört en **pubafton den 17 mars** på FHS och medverkat i genomförandet av **introresa för civila**. Kommande aktiviteter är **årsmöte på Berga den 11 maj** och **kamratträffen den 29–31 augusti** i Karlskrona. Mer om dem på annan plats i tidningen och förstås på vår hemsida där du hittar all information om våra aktiviteter. Ytterligare ett datum att lägga på minnet är **17 november** då vi planerar för en **pubafton med föredrag av C Amf 1** om regementet. Vi planerar för höstmöte och att på något sätt uppmärksamma **amfibiekåren 25 år** vilket inträffar den **26 oktober**. Håll utkik på vår hemsida **www.vapenbroderna.se** för mer och uppdaterad information.

Vi vill även slå ett slag för **Vaxholms Fästnings Museum** aktiviteter. Se deras hemsida **www.vaxholmsfastning.se** för aktiviteter och program.

Borg-Skum ges ut vid följande tillfällen under året. Notera tider för P-stopp för den som önskar bidra med material;
Nr. 2 – P-stopp 13/6 Utgivning v.527
Nr. 3 – P-stopp 19/9 Utgivning v. 541
Nr. 4 – P-stopp 12/12 Utgivning v. 552

KAMRATFÖRENINGSTRÄFF 2025

I år genomförs **kamratföreningsträffen den 29–31 augusti** i Karlskrona med KA 2 kamratförening som värd. Förutom traditionsenlig middag blir det besök på Marinmuseet och guidade turer i världsarvet. Boende sker på *Kungsholms fort*. **Priset är 700 kr** och i det ingår 2 frukost, 1 lunch, 2 middag, förläggning, lån av sängkläder och handduk, entré till Marinmuseum, guidningar samt transporter.

Vapenbröderna har inledningsvis 25 platser. För detaljprogram och kompletterande information samt anmälan se vår hemsida **www.vapenbroderna.se**
Medlemsavgift 2025 ska vara erlagd.

Tider:

15/6 senaste dag för anmälan och betalning
11/8 senaste dag för akut återbud med återbetalning

Fredag 29/8 kl 08.00 *Westins buss* avgår från *Östra station* i Stockholm

Söndag 31/8 prel kl 18.30 åter Östra station i Stockholm

Om det råder några oklarheter gällande träffen går det bra att kontakta oss på **info@vapenbroderna.se**

VAPENBRÖDERNA DELTOG VID NY INTRODUKTIONSRESA FÖR CIVILA

AV: JAN FREDRIKSSON, LARS-INGE PETTERSSON OCH JAN RIDDERWALL

Regementet genomförde den 11–12 mars 2025 för första gången en informationsresa för civilanställda. Vapenbröderna fick den stora äran att delta och ansvara för verksamheten under den första dagen. Upplägget liknade det som årligen genomförs med nyanställda officerare och befäl vid regementet.

Syftet med resan var att ge en historisk tillbakablick på kustartilleriförsvarets utveckling med fokus på den verksamhet som genomfördes under 1980–90-talet. Med hänsyn till att deltagarna var civila och med en varierad bakgrund och erfarenhet så lades en större vikt vid den civil-militära relationen i våra presentationer och diskussioner.

Dagen inleddes med att representanter ur Vapenbröderna, *Jan Fredriksson*, *Lars-Inge Pettersson*, *Jan Ridderwall* och *Anders Joninger* tog emot deltagarna på Kastellet varefter följande genomfördes:

- En guidad tur på Kastellets museum med *Anders Joninger* som värd vilket var mycket uppskattat.
- En vandring runt Kastellets ytterområde för att beskåda några historiskt intressanta platser som Kodjupet, Redutten och Rindövarvet. Utöver det tittade vi på några av de historiska militära objekt som finns på Kastellet.
- Lunch på Pansarbatteriet.
- Besökt på minnesplatsen, där en krans nedlades och en tyst minut intogs.

Resan fortsatte därefter mot *Korsö* med två korta stopp för att visa KA 1:s hamn (Grisselmaren) och delar av regementsområdet, Oxdjupet samt fästningarna Oskar-Fredriksborg och Fredriksborg.

På *Korsö* genomfördes en övergripande presentation av Stockholms skärgård utifrån ett militärgeografiskt perspektiv och hur Stockholms kustartilleriförsvaret var organiserat och verkade för att möta de hot som fanns under perioden 1980–1990. Vidare genomfördes en rundvandring på *Korsö* i syfte att se de olika byggnaderna och vissa militära installationer. Det gjordes även ett besök i *Korsö torn*. Dagen avslutades med en återkoppling av ubåtsincidenterna under 1980–1990 talet och hur det påverkade verksamheten och personalen.

En gemensam middag på Strandmässen avslutade dagen där möjlighet till fortsatt umgänge och diskussioner gavs.

Vi som deltog från Vapenbröderna uppskattade att få medverka och bidra vid denna informationsresa. Deltagarna var intresserade, positiva och ställde intressanta frågor.



Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

FÖRSTA INTRORESAN FÖR CIVILA: EN DJUPDYKNING I HISTORIA & VERKSAMHET

AV: KLARA VILLEBECK

Den traditionsenliga introresan för nya officerare har fått ett nytt format. Från och med i år välkomnas även civilanställda till en fördjupad inblick i verksamheten på Amf 1.

Under vecka elva genomfördes för första gången en *introduktionsresa för civilanställda vid Amf 1*. Syftet var att ge deltagarna en grundlig förståelse för förbandets verksamhet, historia och det uppdrag Amf 1 har i Marinen. Under två intensiva dagar besöktes historiska platser, pågående verksamheter och olika delar av förbandet.

”Introduktionsresan är viktig för mig, både för att förstå regementets enheter och vår roll i helheten, men också för att stärka gemenskapen. Det är inspirerande att få prata med och lära känna våra civila medarbetare under avslappnade former. Som chef lär jag mig mycket genom att lyssna på dem och se verksamheten ur deras perspektiv. Varje gång jag lär känna personalen lite mer slås jag av stolthet – vi gör allt för att soldaterna och sjömännen ska kunna leverera på högsta nivå, och vi gör det tillsammans. Ett varmt tack till kamratföreningen Vapenbröderna som möjliggör denna resa”, säger David Saflind, chef för Stockholms amfibieregemente.

Från Vaxholm till Korsö

Introresan inleddes med en stridsbåtsfärd till Vaxholms kastell, en historisk plats med starka kopplingar till det tidigare Kustartilleriet och skärgårdsförsvaret. Tillsammans med två representanter från Vapenbröderna fick deltagarna en guidad tur och en inblick i försvarets historiska närvaro i skärgården.

”Jag tycker det är ett jättebra initiativ av regementet, med regementschefen i spetsen, att bjuda in civila till en motsvarighet av det som officerarna genomgår. Ett förband klarar sig inte utan att systemet hänger ihop, det fungerar inte utan drivmedel, logistik och förnödenheter. Den här introresan ger både kunskap och en möjlighet att lyfta fram individerna bakom funktionerna”, säger Jan Fredriksson, styrelsemedlem och en av representanterna från Vapenbröderna.

Efter en gemensam lunch på pansarbatteriet fortsatte resan till Korsö, där Vapenbröderna berättade om vägen från Kustartilleriet till Stockholms amfibieregemente. Dagen avslutades med en guidad tur och samkväm.

Dagens verksamhet i fokus

Dag två inleddes med frukost på Korsö följt av en stridsbåtsfärd till Utö, där deltagarna fick en rundtur och en inblick i pågående verksamhet. Efter lunch fortsatte resan till Mellsten, där deltagarna fick en genomgång av 2.amfibiebataljonens uppgifter. Slutligen avslutades resan med ett besök på trossfartyget Loke och en genomgång av 2.marina basbataljonens uppgifter. Gisela Ståhl arbetar som handläggare på Garnisonsenheten och ser positivt på de två dagarna.

”Det var en trevlig och kul resa. Vi blev matade med mycket information, allt från förr i tiden till nutid. Det var också väldigt trevligt att träffa andra från olika avdelningar inom Garnisonen, samt alla olika ställen vi besökte”, säger hon.

En viktig satsning för framtiden

För de civilanställda på Stockholms amfibieregemente blev det en lärorik och uppskattad upplevelse. Genom att få en inblick i Amf 1:s verksamhet och historia skapades en djupare förståelse för förbandets uppdrag. Detta bidrar till att stärka sammanhållningen inom förbandet. Förbandsförvaltare Kristian Carlander betonar vikten av gemenskap och att skapa en känsla av att lösa uppgifter tillsammans.

Målet med introduktionsresan är att ge anställda en gemensam grund i regementets historia och den förbandsanda den skapat. Att både yrkesofficerare och civilanställda deltar stärker gemenskapen på Amf 1. Med Marin militärbas Haninge som krigsförband blir det ännu viktigare att stärka känslan av att vi löser uppgifter tillsammans, i hela konfliktskalan. Samtidigt är det värdefullt att göra något trevligt som bryter vardagen.

En tradition formas oftast när en aktivitet upprepas och får särskild betydelse för en grupp. Det står klart att introresan för civilanställda är något som kommer att integreras i Amf 1:s kultur och bli en självklar del av introduktionen för nyanställda på Stockholms amfibieregemente.

SÖDERTÖRNSBATALJONEN: EN UNIK DEL AV HEMVÄRNET

AV: JOAKIM SUNDQVIST, PER HÖGDAL, ÖRJAN MÖLLER

Med förmåga att verka i både kustnära och skärgårdspräglad terräng har *Södertörnsbataljonen* en viktig roll i det svenska totalförsvaret. Det är ett av tre hemvärnsförband i landet med sjögående kapacitet. Utöver tre skyttekompanier ingår ett båtkompani med stridsbåtar 90 H, G-båtar, 90 E och trossbåt 600. Bataljonen har också en flygggrupp med uppgift att genomföra övervakning och spaning.

Den här sammansättningen ger förbandet särskilt goda förutsättningar att agera där land möter hav – i det operativa gränslandet mellan kust, skärgård och fastland. Det är en miljö som ställer höga krav på förmåga, rörlighet och anpassning, vilket är något bataljonschef Joakim Sundqvist ofta återkommer till i sin beskrivning av verksamheten.

– Bataljonen ska kunna lösa sina typuppgifter både på land och i skärgårdsmiljö. Den dimensionerande motståndaren är sabotageförband och raidföretag, säger han.

Liksom övriga hemvärnsförband har Södertörnsbataljonen uppgiften att skydda andra förbands verksamhet eller infrastruktur, eskortera, bevaka skyddsvärda objekt, övervaka, störa fiendens verksamhet samt blockera eller spärra kritiska infallsportar. Men uppgifterna får en särskild karaktär när de ska lösas i övergången mellan land och vatten.

Joakim lyfter särskilt fram bataljonens förmåga att skydda marina stridskrafter i bastjänstområden, till exempel vid terminalplatser och passager i farledsförträngningar. I militärregion Mitt är det just i dessa övergångszoner som bataljonen har sin tyngdpunkt – där skydd av verksamhet i utfallsportar och förmåga att störa fientlig utbredning utgör en viktig del av krigsuppgiften.

Den försämrade säkerhetspolitiska omvärlden har inte förändrat själva uppdraget – men den har påverkat ramarna.

– Hemvärnet har alltid endast haft krigsuppgiften i fokus. Några andra uppgifter har helt enkelt inte funnits, men sedan den 24 februari 2022 har utfallsutrymmet i bataljonens uppgiftsplanering på ett tydligare sätt inkluderat angrepp mot Sverige, säger Joakim.

Med Sveriges inträde i Nato ser han också att vissa uppgifter kommer få ännu större vikt – särskilt om landet skulle bli logistik- och uppmarschområde för egna eller allierade styrkor.

Systematik och skärpa – om övningarna bakom förmågan

För att kunna möta sina uppgifter i skarpt läge arbetar *Södertörnsbataljonen* enligt en långsiktig övningsmodell. Med ett tvåårigt övningssystem varvas prövande moment med färdighets- och förmågeutveckling – en struktur som gör det möjligt att både testa och förfina verksamheten kontinuerligt.

Under det övande år som nu pågår ligger fokus på taktiskt omhändertagande av stridsskadade (TOS) och stridsskjutning med skarp ammunition (SUSA). Samtidigt pågår utbildning av skyddsvakter och specialistfunktioner – som fordonsförare, sjukvårdare och mc-ordonnanser. Förbandet genomför även vapensskolor för kulspruta och granatgevär, tränar sina drönapiloter och övar med det nya marksensor-systemet.

Joakim beskriver hur arbetet bygger på att identifiera förmågebehov och planera rätt insatser för att möta dem. Han betonar att systematiken är central – inte bara i övningarna i sig, utan i hela planeringskedjan.

En viktig pusselbit i det arbetet är samarbetet med Södertörnsgruppen, som ansvarar för produktionen av bataljonen. Gruppen består av fast anställda utbildningsofficerare, men kompletteras ofta med instruktörer ur bataljonen själv – ett samarbete som Joakim beskriver som både nära och välfungerande.

Flera av bataljonens instruktörer har också varit delaktiga i internationella uppgifter, exempelvis genom att bemanna den kader som utbildade ukrainska soldater i England inom ramen för operation Interflex.

– De rutiner och krav som styr utbildningen behöver vara anpassade till devisen "krigsförbandet först". Då kommer både produktivitet och effektivitet i förbandsutvecklingen öka markant, säger Joakim.



Foto: Dennis Nyberg/Hemvärnet



Foto: Dennis Nyberg/Hemvärnet



Foto: Dennis Nyberg/Hemvärnet



Foto: Dennis Nyberg/Hemvärnet

Att övningarna fungerar som en del i en större utvecklingskedja – där lärdomar omsätts i nya prioriteringar – är för honom en nyckel till att hålla förbandet relevant.

När försvaret blir gemensamt – samverkan och rekrytering

Att bygga förmåga handlar inte bara om att öva internt. Det handlar också om att samverka. *Joakim* pekar på hur förbandets roll i totalförsvaret i allt högre grad hänger samman med civila aktörer – särskilt i en tid där återuppbyggnaden av civilt försvar pågår parallellt med militär förmågehöjning.

Södertörnsbataljonen samverkar regelbundet med kommuner och polis inom sitt uppdragsområde – en samverkan som blivit allt viktigare i takt med det försämrade säkerhetsläget i Europa. Med kommunerna handlar det dels om att identifiera skyddsvärd infrastruktur som bör ingå i högre chefs prioriteringar, dels om att klargöra inom vilka områden kommunen kan stötta hemvärnet praktiskt – exempelvis vid förläggning, hygien eller mat.

Med polisen omfattar samarbetet delning av lägesbild, underrättelser och planering för gemensamt agerande vid olika typer av händelser.

– Det är helt klart en stark utveckling där det civila samhället medverkar till ett gemensamt försvar, säger *Joakim*.

Den försämrade omvärldsbilden har också påverkat engagemanget. Sedan 2022 har intresset för att gå med i Hemvärnet ökat, och rekryteringsläget för Södertörnsbataljonen är stabilt. Men det finns alltid behov eftersom förbandet omsätts över tid.

– De rekryteringar som är svårast att fylla är specialistbefattningar som till exempel signalister. Hos Södertörnsbataljonen har vi också ett särskilt rekryteringsbehov av båtförare som behöver vara grundutbildade hos amfibieförbanden.

I takt med att uppgifterna blivit mer krävande har åldersgenomsnittet inom bataljonens skytteförband sjunkit. Många av soldaterna har bakgrund inom amfibieförbanden, men bataljonen välkomnar alla grundutbildade – så länge engagemanget och inställningen finns.

– Vi bygger förbandet nedifrån och upp, det vill säga den centrala faktorn är den enskilde personens egenskaper. Vi kan alltid bygga på med färdigheter som behövs för befattningen.

FRÅN

CHRISTOFFER MALM

TILL

VAPENBRÖDERNA

FÄLTPOST



KAMRATER,

Här kommer ett vykort från
Rostock.

Sedan förra året jobbar flera amfibieofficerare vid en multinationell stab i tyska Rostock som samordnar och leder marin verksamhet i Östersjön.

– Amfibieofficerare behövs för stabs-tjänsten här. Vi tillför någonting, oavsett nivå, säger överste Hans Granlund, stabschef.

I dagarna avslutas **Nato-operationen Baltic Sentry**, och för första gången har svenska fartyg seglat under Nato-flagg och bedrivit sjöövervakning inom ramen för Natos fartygsgrupper i Östersjön. Operationen leds av CTF Baltic i Rostock. *Fanjunkare Simon Abrahamsson* från Amf 1 jobbar på stabens genomförandesektion och har tjänstgjort som vakthavande befäl under operationen.

– Eftersom jag har amfibisk bakgrund så var den första och största utmaningen att ha med stora fartyg att göra. Men den utbildning vi fått

på plats är tillräcklig och jag har ju stöd av andra runtomkring mig, säger han.

Fartyg och flygplan från Östersjöns alla länder har tillsammans med bidrag från bland annat Frankrike, Nederländerna och USA bevakat kablar och annan undervattensinfrastruktur, övervakat den ryska skuggflottan och andra fartyg men också övat tillsammans och fördjupat sitt samarbete.

I centrum för operationen står den multinationella staben i Tyskland. CTF Baltic består till vardags av ett 80-tal personer från över tio länder och leds av en tysk amiral. Nio svenskar är på plats. *Överste Hans Granlund är stabschef, med en lång karriär i amfibiekåren bakom sig.*

– Alla stabschefer borde få leda en tysk stab. I förhållande till Sverige är den välbemannad, folk är rätt utbildade och alla gör som de är tillsagda, säger han.

CTF Baltic äger den marina operationsplanen för Natos verksam-

het i Östersjön vid kris och krig, med fokus på att begränsa den ryska marinens handlingsfrihet. Staben ska planera och genomföra marina operationer över hela konfliktspektrumet, i flera domäner, och uppnå uthålliga taktiska effekter i syfte att säkra och bibehålla rörelse- och handlingsfrihet i Östersjön. Men det är inte bara operationer och planläggning som pågår vid staben. *Baltops 25* är en av många stora övningar som kommer ledas från Rostock.

Sverige är representerat genom stora delar av staben. Från stabschefen via sektionschefen för N5 till flera officerare på N3 och N4. Efter ett par månader hade alla svenskar bostäder någonstans i stan, och några pendlar hem till södra Sverige på helgerna.

– Ett bra stöd var den lokala agent som hjälpte oss hitta någonstans att bo, säger Simon Abrahamsson.

Och samarbetet med hemlandet fungerar väl. CTF Baltic har närmast daglig kontakt med Marinstaben.



Foto: Christoffer Malm

– Det finns en stor "good will" bland östersjöstaterna att låta oss genomföra inofficiell koordinering, med MARCOMs goda minne. Men blir det intressekonflikter längre fram håller det inte längre. Vi hoppas att MARCOM delegerar koordineringsfunktionen till oss, säger kommandörkapten Lars Gärtner, chef för planeringssektionen vid CTF Baltic.

Amfibieoperationer är än så länge ingen stor del av stabens arbete. Kabelsabotagen i Östersjön har satt fokus på marin övervakning till sjöss, men framåt så kommer även amfibiestridskrafter spela en större roll.

– Inom det marina tänkandet finns en trend mot "amphibiousity", att man ser nya användningsområden för amfibiestridskrafter. Det är mer

likt det sätt som Sverige och Finland använt amfibieförband historiskt, så vi är väl placerade med våra förmågor i den nya trenden, säger Lars Gärtner.

Traditionellt så har man ofta sett amfibisk verksamhet som stora överskeppningar efter andra världskrigsmodell, nu handlar det mer om hur man kan använda amfibieförband för att stödja arméstridskrafter genom exempelvis räder.

– Det finns ett stort behov av att utveckla och förstå den svensk-finska amfibiska förmågan och vad den tillför. De svenska amfibieförbanden behöver lära sig hur det militärgeografiska landskapet i Östersjön håller på att utvecklas, i syfte att bättre kunna förstå de svenska amfibieför-

bandens roll, utbildning och materielanskaffning. För amfibiekåren är det också avgörande för att kunna påverka så att vår kompetens och förmåga tillvaratas. Sitter man inte vid bordet så har man ingen röst, säger Hans Granlund.

Lars Gärtner är inne på samma spår.

– Det finns plats för amfibieofficerare här – kanske ännu mer framåt.

C AMF 1 LEDARE

AV: DAVID SAFLIND

Vapenbröder!

Denna text sitter jag och skriver i vårsolens värmande strålar – ljus och värme som ger oss energi som vilken djungelmuck som helst. Verksamheten på regementet fortsätter med hög intensitet där vi nu går över från ett planeringsskede till genomförandeskedet. Det som skiljer mot tidigare år är att operationerna är ständigt pågående och ökar i omfattning över hela året – det kan handla om logistikförsörjning i bas, stöd till Ukraina eller andra uppgifter som löses i vår region utifrån en allt mer instabil omvärld. För något år sedan hade vi fullt fokus på tillväxten, både kvantitativt och kvalitativt, nu väger den operativa tillgängligheten på våra förband allt tyngre och det är den balansgången vi går i både planering och genomförande. Vi ser tecken på en kraftigt ökad tillväxt, personellt, materiellt och infrastrukturellt men än så länge har vi inte sett den reella effekten. Det tar tid att bygga operativ effekt men utifrån allt det positiva som görs just nu så bör det vara en betydligt bättre balans mellan resurser och behov om några enstaka år.

Genom att regementet mottog 20 nyexaminerade fänrikar sommaren 2024 har vi skapat möjligheten att utnämna 20 kaptener sommaren 2028 vilket kommer stärka regementet, marinen och försvarsmakten.

Inom produktionen av våra krigsförband har de värnpliktiga nu gått in i förbandsskedet vilket innebär att det nu åligger 2.amfbat och 2.mbasbat att öva förbandet så individer med olika befattningsutbildningar blir till en synkroniserad enhet. Allt startar med en klassisk Batövning 0 invirad i kalla vårvindar, för att avslutas i sommarvärmen med slutövningen Swenex. Värnpliktsutbildningen är högt prioriterad för oss eftersom det är motorn för tillväxten, både genom att vi kan krigsplacera fler men även eftersom vi lyckas attrahera merparten att fortsätta sitt engagemang hos oss. Vissa väljer att studera till officer, andra tar anställning som soldat/sjöman, medan några tar anställning som civila medarbetare. Vi håller i detta nu på att stärka utvecklingsmöjligheterna för våra civila medarbetare genom olika aktiviteter.

Kombattantutbildningen genomförs varje år men med stort stöd från Vapenbröderna genomförde vi i mars den första introduktionsresan för civila medarbetare. *Introduktionsresan* genomförs traditionsenligt varje höst med nyanställda officerare där syftet är att visa på regementets historia, kultur och identitet för att förstå vilken pusselbit vi ansvarar för i den större kontexten. Resan möjliggör även att jag som chef får chans att lära känna våra nya medarbetare på regementet. Det är just skillnaderna i erfarenheter mellan våra medarbetare som bygger vårt lag, Stockholms amfibieregemente, så starkt.

Med önskan om att ni får en riktigt skön vår!



Foto: Ditte Boysen Ruge/Försvarsmakten



Foto: Elise Ewing



Foto: Klara Villebeck

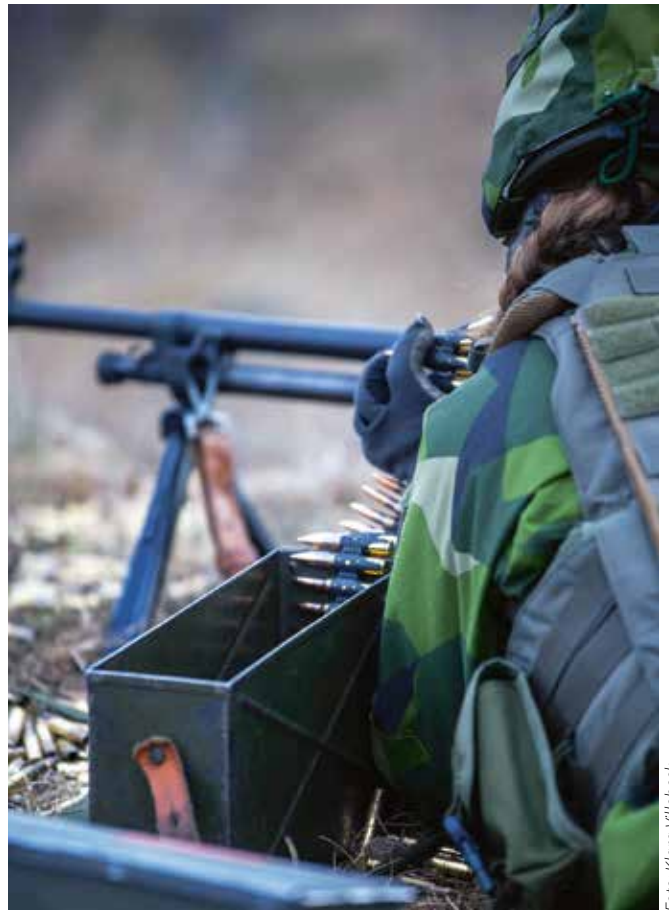


Foto: Klara Villebeck

JAG KLARAR AV SÅ MYCKET MER ÄN VAD JAG TIDIGARE TRODDE

AV: VICTOR IHRE PERSSON

När *Elise Ewing* ryckte in vid Stockholms amfibieregemente mötte hon en värld som var helt ny.

– Min första känsla under inryck var förvirring och nervositet. För mig var allt som hade att göra med militären helt nytt och jag hade i början ingen aning om vad lumpen skulle innebära, berättar hon.

Att ta in alla nya termer, kommandon och rutiner var en utmaning i början, och gjorde henne ännu mer nervös. Men efter några veckor började saker och ting falla på plats.

– Den initiala nervositeten blev bättre ganska snabbt när jag hade kommit in i alla nya rutiner och den initiala förvirringen hade lagt sig. Även fast att det i början var lite jobbigt att komma in i en helt ny värld tyckte jag alltid att det var roligt, speciellt när allt började falla på plats.

Att snabbt behöva lära sig helt nya färdigheter var en av de stora utmaningarna – men också det som gjort mest skillnad.

– Innan värnplikten hade jag aldrig sovit en natt ute i skogen och jag hade absolut ingen kunskap kring en stor

del av verksamheten vi bedriver. I början kände jag mig ganska osäker eftersom att allt var helt nytt för mig. Under tidens gång har jag lärt mig att göra det som jag inte hade någon kunskap om alls innan.

En starkare gemenskap

Efter den grundläggande militära utbildningen, GMU, bytte *Elises* pluton sammansättning – något som först kändes ovant men visade sig bli en positiv förändring.

– Även fast att jag saknar min gamla pluton tycker jag att bytet har varit positivt. Jag har lärt känna så många fler värnpliktiga och gemenskapen har blivit mycket bättre. [...] Efter bytet har jag fått känslan av att jag inte bara tillhör min pluton, men främst hela kompaniet. Idag är sammanhållningen i kompaniet starkare än någonsin, och det känns väldigt bra.

Förmågan att samarbeta har blivit en nyckel, både i vardagen och i övningarna. Men även ledarskap har fått en viktig plats i hennes utveckling.

– För mig har det mest givande under utbildningen varit att jag verkligen lärt mig vara en del av en grupp, men även att leda en grupp. [...] Det har varit kul och lärorikt att få chansen att leda gruppen och få utveckla sina kunskaper.

Erfarenheter för livet

När Elise blickar framåt är det tydligt att värnplikten har satt djupa spår – på ett positivt sätt.

– Som person har jag blivit starkare och säkrare i mig själv. Värnplikten har utvecklat förmågor som att ta ansvar, jobba i grupp och självsäkerhet. Jag kan inte tänka mig vad som hade kunnat utveckla mig som person bättre än värnplikten, och jag är väldigt glad att jag fick möjligheten att genomföra den.

Särskilt en insikt tar hon med sig:

– En av de främsta sakerna jag har lärt mig är att jag klarar av så mycket mer än vad jag tidigare trodde, och det kommer jag alltid ta med mig.

Till andra unga som står inför att rycka in har hon ett tydligt råd:

– Mitt största råd till en nyinryckt värnpliktig skulle vara att försöka släppa nervositeten och oron. I början är allt läskigt och nytt, men det blir bättre. [...] Istället för att vara nervös och orolig skulle jag säga att det är gynnsamt att försöka leva i nuet, och inte övertänka för mycket. Allt kommer gå bra.

En framtid inom försvaret

Elise är inte klar med Forsvarsmakten efter muck – tvärtom.

– Efter värnplikten vill jag stanna kvar i försvarsmakten. Mitt mål är att plugga till officer, och innan jag börjar plugga är planen att ta anställning. Jag trivs väldigt bra inom Forsvarsmakten och vill gärna stanna kvar och göra en karriär inom försvaret.

OVVISST, JOBBIGT OCH HELT OVÄRDERLIGT

AV: VICTOR IHRE PERSSON

För Marie Östevik var inrycksdagen på många sätt en berg-och-dalbana av känslor.

– Den första känslan var att man var taggad men också överväldigad på grund av att allt var så himla nytt. Man hade en lite orolig känsla också eftersom man inte riktigt visste vad man skulle förvänta sig de första veckorna.

Utbildningens första tid var utmanande, men mycket förändrades snabbt tack vare gemenskapen. De starka banden till kamraterna i logementet gjorde stor skillnad.

– Trots att det var jobbigt hade man någonstans alltid kul i det. Något som bidrog var såklart att man väldigt snabbt fick nära kompisar. Tillsammans hade vi väldigt roligt och den gemenskapen tog bort mycket av oroskänslorna eftersom man alltid kunde förlita sig på varandra.

Just känslan av att inte vara ensam – att alltid vara en del av ett större sammanhang – återkommer när Marie beskriver hur hon hanterat en av sina största utmaningar under utbildningen: ovetskapen.

– Under flera moment av vår utbildning får vi inte veta vad exakt vi ska göra eller hur länge och långt vi till exempel

ska marscha. Jag personligen har alltid gillat att planera i förtid [...] och det har för mig varit ganska påfrestande.

Men även där hittade hon ett sätt att hantera situationen.

– Jag har hanterat det genom att säga till mig själv att vad det än är så löser man det på ett eller annat sätt. Man är även nästan alltid tillsammans med sin grupp eller pluton och uppgifter ska för det mesta lösas tillsammans. Det har också gett mig en trygghet i att det vi har framför oss löser vi tillsammans.

Från tre plutoner till ett kompani

Marie berättar att det också skedde ett skifte i känslan av samhörighet efter den första delen av utbildningen. Under GMU bodde de tre plutonerna i samma korridor, men umgicks knappt över plutonsgränserna. Allt ändrades när befattningsutbildningen drog igång i Karlskrona.

– Till en början var det svårt eftersom man behövde lära känna många nya människor igen. Men nu i efterhand tycker jag bara att det var bra eftersom man nu känner större delen av hela kompaniet istället för bara sin pluton.

Resultatet?

– Idag skulle jag säga att vi snarare är ett kompani istället för tre enskilda plutoner.

Att lära känna sig själv

Under slutprovet ställdes allt på sin spets. Dygnet runt, med lite mat och ännu mindre sömn, testades både kropp och psyke.

– Det var såklart tufft för oss alla, mer för vissa än för andra. Men en lärdom jag tror alla vi tog var att vi alltid klarar mer än vad vi tror.

Och just det – att lära känna sina egna gränser – är något Marie bär med sig starkt.

– För mig har utbildningen betytt mycket eftersom det är en chans som inte alla får möjligheten att få genomföra och uppleva. Den har påverkat mig genom att jag känner mig själv på ett bättre sätt och vet vart mina gränser går.

Värnplikten har inte bara format henne som individ – utan också gett henne vänner för livet och möjlighet att växa i det sociala samspelet.

– Man lever med 100 andra personer i en och samma korridor.

Och där har både kamrater och befäl spelat en viktig roll.

– Jag har även haft befäl som både inspirerat och motiverat en till att bli bättre, vilket man också har.

Nästa steg

Efter muck planerar Marie att ta anställning som sonaroperatör vid 4.sjöstridsflottiljen.

– På grund av min positiva upplevelse här är det därför ganska naturligt för mig att söka anställning.

Men livet efter värnplikten kommer också innehålla helt andra perspektiv.

– Därefter är planen att någon gång resa under några månader och få upptäcka andra delar av världen. Något som likt värnplikten kommer vara en ny upplevelse där jag förhoppningsvis får lära mig mer om mig själv men även andra delar av världen.

Till framtida värnpliktiga har hon ett tydligt råd:

– Att acceptera läget och göra det bästa av det oavsett vilken situation man befinner sig i. [...] Det bästa man kan göra är att acceptera det. En ytterligare sak är att hitta människor man känner att man trivs med och kan lita på.



Foto: Maria Östenvik



Foto: Klara Villebeck



Foto: Klara Villebeck

VINTRIG RAPPORT FRÅN UTBBAT

AV: KARL GUSTAV GERNY

I början av februari 2025 genomförde värnpliktiga befäl och soldater tillhörande Utbildningsbataljonen vinterutbildning i Älvdalen.

Vinterutbildningen är en återkommande del under en värnplikt på Utbildningsbataljonen. Det präglas av en period där soldatkunskaperna sätts på prov. Där externa faktorer som kyla, nederbörd och snö på marken blir en ny utmaning. Utbildningen syftar till att befäl och soldater ska kunna lösa uppgifter i vintermiljö med ett gott stridsvärde. Något som kan kopplas till det uråldriga mottot att en god soldat ska hålla sig mätt, varm och torr.

Genomförandet av utbildningen var uppdelat i två skeden där första delen bestod av förberedande verksamhet på Berga. Materielförberedelser och utbildning i kallt väder var i fokus.

Isvaksbad och omhändertagande vid nedkylning genomfördes, personlig utrustning maskerades och grupp- och plutonsmateriel lastades för transport.

Det andra skedet genomfördes i Älvdalen. Här inleddes perioden med den sedvanliga skidtekniken, med inslag av en och annan backtagning. I vintermiljö övar vi även extra på marschrutiner, eftersom åtgärderna vid raster skiljer sig till viss del från förhållandena vid barmark.

Efter de inledande dagarna förflyttade vi förbandet och grupperade plutonsvis på skjutfältet. Förläggningar upprättades och förbättrades för varje dag under de resterande dagarna av perioden i fält.

Verksamheten vi genomförde i terrängen var bland annat eldöverfall, marschbas med patrulltält samt metoder för eld och rörelse. Det sistnämnda på skidor naturligtvis, där tempot i rörelsen blir viktigare än själva hastigheten.

En del av vinterutbildningen som många värnpliktiga tittar positivt tillbaka på är tolkningen. Tolkningsutbildningen eftersträvar att utbilda förband att snabba kunna förflytta trupp i vintermiljö. En bonus är att det är kul när det går lite fortare.

Fältperioden avslutades med en utmanande utbildningskontroll. En kontroll som syftar till att få en uppfattning om hur mycket av utbildningen som alla värnpliktiga tagit till sig. Även under mer tuffa förhållanden och över längre tid där stridsvärdet börjar svikta.

Momentet inleddes med en sammanstöt i förläggningen. Plutonerna försvarade förläggningen och rev den sedan med tempo för att förflytta sig till kompaniets återsamlingsplats. Resterande del av utbildningskontrollen genomfördes som en lång skidmarsch från skjutfältet in mot lägret. Under marschen prövades alla befäl och soldater på de kunskaper som de lärt sig under vinterutbildningen. Vad som skulle kontrolleras när var för patrullerna okänt.

För att förstå omfattningen på utbildningskontrollen ska tilläggas att momentet påbörjades på morgonen, och avslutades kring midnatt samma dag. Under hela momentet ledde det värnpliktiga gruppbefälet den egna patrullen utan handledning från plutonsbefäl. Dagen efter påbörjade vi vård och återställning efter fältperioden.

I övningsledningen genomförde vi efter utbildningskontrollen en samfälld utvärdering av vinterutbildningen. Erfarenheter från respektive pluton och momentövningsledare lyftes och skrevs ner. Detta i syfte att identifiera vilka delar i utbildningen vi behöver förbättra, fortsätta med eller rent av sluta göra. På så sätt fortsätter vi på bataljonen att hela tiden utveckla värnpliktsutbildningen.

De värnpliktiga har nu återgått till sina befattningsutbildningar och fortsätter utveckla sina soldatkunskaper på respektive pluton innan förbandsskedet sätter igång.

Vinterutbildningen har i år varit framgångsrik och flertalet indikationer tyder på att bataljonen är på rätt väg med utbildningen. Dock finns det alltid saker vi behöver utveckla och anpassa oss till med en växande organisation som vi har idag. Men genom rutiner för erfarenhetshantering och en vilja att förbättra ett redan snurrande hjul, kommer vi utbilda soldater som stärker vårt förband



Foto: Karl Gustav Gerny/Försvarmakten

VU1 2022–2025 – KLART SLUT

AV: MARKUS APPELGREN

Summering

Den 10/3 överlämnade jag befälet över 2.amfibiebataljonen till *Petter Lindquist*.

Det gjorde jag med blandade känslor. Jag är otroligt tacksam och glad för en lång karriär på bataljonen och det känns mycket tryggt med *Lindquist* vid rodret.

Men en viss sorg finns också, i mina ögon är 2.amfbat världens bästa arbetsplats och befattningen som chef har varit ett drömjobb. Ett jobb som jag bara kunde fantisera om när jag blev officer för över 20 år sedan. Men nu är tiden ute, självklart känns det lite tomt.

Under mitt avskedstal lyfte jag fram några målsättningar jag hade vid mitt tillträde 2022.

- 1) *Genomför amfibiskt återtag efter Mali16.*
- 2) *Omorganisera bataljonen från M/2014 till Amfbat "Ny" för vidare utveckling mot Amfbat 2030.*
- 3) *Ändra taktik och huvuduppgifter mot Amfbat 2030.*

Flera andra saker tillkom snabbt såsom att förbereda och genomföra **Aurora23**, genomföra nya internationella samarbeten, utveckla förmåga och metoder för indirekt bekämpning, införande av C-UAS- och RPAS förmåga. Ja, listan blev snabbt lång desto längre av 2022 som framskred.

Förutsättningarna

När jag tog befälet fanns endast ett Kustjägarkompani med tillförd understödspluton. Samt en sammanslagen pluton – på ett sammanslaget Ledning- och Underhållskompani kvar i Sverige. En enda individ var ansvarig över ett helt GSS/T-kompani med över 350 soldater och officerare.

Resterande delar av bataljonen var i Mali. Totalt skulle ca fem individer och 1/3 dels bataljonsstab se till att amfibiebataljonen vidmakthölls under Mali16. En i princip omöjlig uppgift.

Det jag möttes av var hårt kämpande medarbetare som alla brann för sin lilla del. På vissa ställen gick det bra, men överlag var den psykosociala miljön långt från tillräckligt bra.

Totalt hade vi 125 kontinuerligt anställda medarbetare, 350 GSS/T och 80 amfbieaspiranter. Alla värden pekade på blodrött i Sverige. Utmanande – men inte omöjligt.

Resultatet

Vart står bataljonen idag? Jag väljer att hålla mig på en övergripande nivå.

Bataljonen kan med sina båtbesättningar och chefer genomföra amfibieoperationer med vem som helst av våra allierade – när som helst. De kan ilasta en LPD och åka vart helst NATO behöver oss. De kan också mottaga i stort sett vilka allierade som helst och genomföra gemensamma operationer här hemma med mycket kort förberedelsestid. Ett exempel av många är att förbandet utbildat flera nationer i operationer med små båtar och fått det att fungera mycket bra.

Bataljonens förmåga att få den kedja av händelser som krävs för att lyckas med olika typer av indirekt bekämpning (med stöd av samband, logistik och underrättelser) är på en mycket hög nivå. De kan metodmässigt skjuta med (nästan) vem som helst, när som helst. De blev exempelvis första reguljära förband att eldleda HIMARS i FM. Det bådär mycket gott till den dagen då amfibiekårens egna bekämpningssystem åter är toppmoderna.

Gällande Spaning och underrättelsetjänst – idag åker några av världens främsta enheter hit för att lära sig, behöver jag säga mer? Även införandet av mindre RPAS System (06) gick mycket bra tack vare flera engagerade medarbetare som idag utgör marinens absoluta spets inom sitt område. Bataljonen har exempelvis marinens första divisionschef på förbandsnivå för RPAS flygning.

De organisationsförändringar som krävdes är beslutade, och de sista förändringarna genomförs denna sommar. Det sista steget för att vara redo för framtidens amfibiebataljon är då slutfört.

Bataljonen har då rätt kompetens på rätt plats och kommer kunna fördjupa sina förmågor ytterligare! Jag förstår att det varit utmanande för många att göra



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

denna resa. Ofta är det officeren och soldaten långt ner i systemet som får erfara pisksnärten. Men att gå från totalt 120 st medarbetare i Sverige är bataljonen idag 289 st kontinuerligt anställda med 200 amfibieaspiranter på GU. De går stadigt mot en bemanning över 320 yrkesofficerare och kontinuerligt anställda soldater nästa år. Två vältrimmade GU-kompanier under utbildningsbataljonens ledning levererar såväl officerare som soldater av högsta klass.

Bataljonen mottager i detta nu mängder med ny mtrl; *kulsprutor rekylämpare, UAV:er med mera, med mera, flera nya typer av båtar och nya navigationssystem*, listan är lång!

I allt väsentligt kan jag se tillbaka på mina år och vara mycket nöjd, jag kan också förundras hur det ens var möjligt. Jag skulle kunna skriva så otroligt mycket mer om allt bataljonen lyckats med, ibland mot alla odds. Men det gick på något sätt. En sak är dock säker, väldigt lite av ovanstående var min förtjänst.

Anledningen är alla fantastiska medarbetare på bataljonen, utan dessa hade det aldrig varit möjligt att under stor resursbrist och internationella insatser genomföra vidmakthållande på en konceptuell nivå och utveckling i stort och smått samtidigt.

Ett stort tack riktades även under mitt tal till alla de som på något sätt vid Amf1, Marinen eller i vissa fall hela Försvarsmakten stöttar 2.amfbat i sitt dagliga värv. Många brinner för Amfibiekåren på olika sätt och jag har verkligen känt deras stöd.

Avslutningsvis

Under *Petter Lindquist* ledning kommer bataljonen komma ännu längre och jag kommer med stöd glädje följa deras resa. Vilken fantastisk tid att ta över bataljonen, om hälften av det som finns i siktet blir av är det en utveckling utan motstycke. Aldrig förr kommer amfibiesystemet utvecklas så mycket. Resan som gjordes på 90-talet skall göras en gång till, men nu i en internationell kontext, under det allvarligaste säkerhetsläget sedan andra världskriget.

Det kommer krävas stöd. Här har vi vapenbröder, föredettingar vid bataljonen, något att bidra med.

Nu väntar nya utmaningar på Försvarsstaben och högkvarteret, en personlig epok går i graven, en ny börjar.
VU1 2022–2025 – Klart slut.

NYA BATALJONSCHEFER TAR BEFÄLET

AV: KLARA VILLEBECK

Stockholms amfibieregemente har fått två nya bataljonschefer. Petter Lindqvist och Gustav Thörnblom tar sig an sitt nya uppdrag med erfarenhet, engagemang och en tydlig vision för framtiden.

Petter Lindqvist gjorde sin värnplikt 2002, arbetade där efter en tid civilt, innan han återvände till Försvarsmakten, där han har haft en lång och varierad karriär. Efter en insats utomlands 2005 har han studerat både i Sverige och internationellt, arbetat vid högkvarteret och tillbringat nästan tio år vid 2.amfibiebataljonen. Nu är han tillbaka – denna gång som bataljonschef.

– *Det känns som att komma hem. Jag var här i nästan tio år tidigare, och nu kliver jag in i en ny roll med ett bredare ansvar, säger han.*

För *Gustav Thörnblom* var vägen in i det militära direkt. Efter värnplikten gick han vidare till officersstudier och har sedan dess haft en lång karriär inom marin bastjänst, både nationellt och internationellt.

– *Jag drogs till det här yrket för att det var roligt och utmanande, men också för att jag trivs i skärgårdsmiljön och gillar båtar. Jag såg aldrig mig själv på ett traditionellt kontorsjobb, säger han.*

Den mångåriga erfarenheten inom marin bastjänst tar han nu med sig in i rollen som bataljonschef för 2.marina basbataljonen.

– *Det känns som en enorm möjlighet att få vara med och bygga upp en ny bataljon från grunden. Vi skapar något nytt här, och det är inspirerande.*

Ledarskap och utmaningar

Båda cheferna betonar vikten av samarbete och tydlighet i sitt ledarskap.

– *Jag vill vara en föregångsman, men också eftertänksam. Det är svårt att alltid leva upp till den bilden, men jag tror på att skapa trygghet i organisationen och ge folk rätt förutsättning att lyckas, säger Lindqvist.*

Thörnblom är inne på samma spår:

– *Vi är ett lag. Alla roller är viktiga och behövs. Min uppgift som chef är att peka ut riktningen och se till att vi fyller upp de krav som ställs på oss.*

De är också överens om att personalförsörjning och tillväxt är två av de största utmaningarna just nu.

– *Vi behöver hitta och behålla rätt kompetens, och vi måste balansera att både lösa uppgifter här och nu och samtidigt bygga vår förmåga långsiktigt, säger Thörnblom.*

Lindqvist lyfter särskilt fram behovet av att använda anställda gruppchefer effektivt:

– *Det tar lång tid att utbilda officerare och specialist-officerare, men vi kan snabbare anställa soldater som blir gruppchefer. Det är en resurs vi måste nyttja fullt ut.*

Ett regemente att vara stolt över

Båda bataljoncheferna betonar vikten av samarbete inom hela Stockholms amfibieregemente.

– *Vi representerar inte bara oss själva, utan alla som jobbar här. Det är något vi ska vara stolta över, säger Lindqvist.*

Thörnblom instämmer och lyfter vikten av att tänka större än bara den egna bataljonen:

– *Militär verksamhet är en lagidrott. Vi måste hjälpas åt, inte bara inom Amf 1, utan inom hela marinen och Försvarsmakten.*

Med två erfarna och drivna chefer vid rodret står 2.amfibiebataljonen och 2.marina basbataljonen redo att möta framtiden – och att fortsätta bygga vidare på Stockholm amfibieregementes starka traditioner.



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

MEK-SKOLA I EGEN REGI

AV: KLARA VILLEBECK

För första gången utbildar Amf 1 värnpliktiga mekaniker på plats i egen regi. Den nya mekanikerskolan, med fokus på hjulfordonsmekanik, knyter utbildningen tätt till praktisk tillämpning och stärker förbandets tekniska kapacitet för framtiden.

Mekanikerutbildningen, som fokuserar på hjulfordonsmekanik, markerar en betydande förändring för både regementet och dess tekniska tjänst. *Tom Henriksson, teknisk officer* och en av de ansvariga för den nya mekanikerskolan, delar med sig av sina insikter kring denna utveckling och dess framtida betydelse.

Den nya mekanikerutbildningen följer Försvarmaktens ursprungliga kursbeskrivning från FMTS i Halmstad, men anpassas idag till de specifika behov och resurser som finns på Amf 1.

– Vi har utbildat hjulfordonsmekaniker tidigare, men på annan plats. Nu, för första gången, gör vi det i egen regi här på förbandet. Det innebär att de värnpliktiga får se förbandet och arbeta med materiel som är nära kopplat till vår verksamhet. Det skapar en naturlig förankring och en känsla av tillhörighet till Amf 1, säger Tom Henriksson.

Att ha utbildningen på plats ger inte bara praktiska fördelar utan stärker även den tekniska tjänstens långsiktiga betydelse för regementet. Den nya strukturen skapar en direkt koppling mellan utbildning och verklig tillämpning.

Höjd teknisk förmåga

Utbildningen är en viktig del i att höja förbandets tekniska kapacitet. Den gör det möjligt att utbilda värnpliktiga på fordon och utrustning som är specifika för Amf 1, men också för 2.marina basbataljonen som har ett stort behov av tekniskt kunnig personal.

– Vi kommer höja förmågan på den tekniska tjänsten väldigt markant. Mekanikerna som går ut efter utbildningen är inte färdiga experter, men de är grundutbildade och redo att vidareutvecklas inom förbandet. Det är en enorm tillgång för vår verksamhet eftersom vi har mycket fordon, och fordon går sönder, säger han.

Genom att utbilda mekaniker lokalt säkerställer Amf 1 att de har personal som förstår både materiel och de operativa krav som förbandet ställer. Detta minskar avståndet mellan teori och praktik vilket är avgörande för att bygga en stark teknisk kultur inom regementet.

Möjligheter och framtidsplaner

Efter avslutad utbildning erhåller de värnpliktiga mekanikerbågen, vilket öppnar dörrar för vidare

utbildning och karriär inom Försvarmakten. Möjligheten att söka sig till tekniska specialistutbildningar eller tjänster på andra förband gör att utbildningen har långsiktig betydelse även utanför Amf 1.

Tom ser en ökad efterfrågan på mekaniker i framtiden och nämner att utbildningen kan komma att expandera.

– Behovet av mekaniker ökar, inte bara för hjulfordon utan även för båtar inom 2.amfibiebataljonen. Vi ser att vi i framtiden kommer behöva utbilda mekaniker som kan utföra avancerade reparationer på båtsystem, något vi redan nu börjar förbereda oss mentalt inför.

Den nya mekanikerskolan är en strategisk satsning för att säkra Amf 1:s tekniska kapacitet på lång sikt. Genom att utbilda personal lokalt stärker regementet sin förmåga att möta framtida utmaningar, samtidigt som det skapar en starkare förbandstillhörighet och en hållbar teknisk tjänst.

Med en vision om att bli självförsörjande på tekniskt utbildad personal är detta första steg vid Amf 1 en milstolpe i utvecklingen av den tekniska kompetensen på förbandet.



Foto: Klara Villebeck/Försvarmakten

SPETSFÖRMÅGAN I DEN AMFIBISKA STRIDEN

AV: MAJA HANSSON

Under övning JK25 har Kustjägarkompaniet visat varför de är en av Försvarsmaktens mest värdefulla resurser. Genom avancerad spaning, samordnad strid och kompromisslös uthållighet har kompaniet bevisat sin unika förmåga att snabbt skapa effekt i den marina striden.

Frosten ligger som ett täcke över de karga skärgårdsöarna. Isande vindar letar sig genom kläder och utrustning, medan snöflingor långsamt faller över kliporna. Tysta och obemärkta rör sig kustjägarna fram i skydd av mörkret och terrängen – osynliga för det otränade ögat, men ständigt redo att slå till.

Under **övning JK25** har Kustjägarkompaniet återigen visat prov på att de är den mest slagkraftiga resursen i den svenska skärgårdsmiljön och en av Försvarsmaktens vassaste förmågor.

Första steget mot seger

Ingen strid kan vinnas utan rätt information. Under **JK25** har inhämtning och analys av underrättelser varit en central del av övningen. Genom UAV-spaning, telekrig och klassisk patrullspaning har kompaniet kunnat lokalisera fienden och kartlägga hotbilden med kirurgisk precision.

– Uppgifternas karaktär är ofta komplexa vilket ställer höga krav på individen och våra förmågor. Enheterna genomför uppdrag långt från eget förband varför noggrann analys av operationsområdet genomförs på alla nivåer. Vi ser, analyserar och slår till när fienden minst anar det, säger Patrik Greiborn, chef Kustjägarkompaniet.

En av Kustjägarkompaniets spetsförmågor är att med små enheter ta sig in bakom fiendens linjer och slå till där det gör mest skada. Genom förmågan till speciella innästlingsmetoder kan Kustjägarkompaniet dolt ta sig in i och ut från ett fientligt område. De små enheterna kan uppnå stora effekter och med externa vapensystem påverka motståndarens gränssättande system eller förmågor. Genom att ta sig in med antingen



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

stridsbåt, helikopter, gummibåtar ytsim eller dyksim för att tyst och dolt kunna manövrera i vilken miljö som helst, utan att upptäckas.

– Vårt signum är dolt underrättelseinhämtning under lång tid i svåråtkomlig terräng, och vi har förmågan att verka i alla element – hav, land och luft, säger Patrik.

Dominans på slagfältet

När striden väl inleds är kompaniet rörligt, offensivt och dödligt. Under **JK25** har kompaniet genomfört eldöverfall, precisionsbekämpning och skarpa anfallsoperationer i en dynamisk stridsmiljö.

Samarbetet mellan mark, sjö och luft har varit centralt – enheterna har inte bara slagit till med sin egen eldkraft, utan även lett in flyg och indirekt eld mot fiendens positioner. Genom koordinerade eldöverfall, precisionsbekämpning och snabb urdragningsoperationer har Kustjägarbataljonen visat varför de är en motståndare att räkna med.

– Vi har ett flexibelt utträdande i en dynamisk miljö. Vår förmåga att med små enheter dolt ta oss in i en motståndares område och skapa effekt med kombinerade vapensystem, gör oss oerhört svåra att möta för en motståndare, säger Patrik.

För att maximera effekten har 132. telekrigskompaniet, 2. helikopterskvadronen, F21 och andra förband samverkat under övningen. Genom att integrera signalspaning, SUAV, indirekt eld och avancerade insättningsmetoder har Kustjägarbataljonen bevisat att de kan verka snabbt och exakt.

Stridsvilja och uthållighet

Strid i skärgårdsmiljö är en av de mest krävande miljöerna som finns. Under **JK25** har den fysiska och mentala uthålligheten testats till det yttersta – långa förflyttningar, minimalt med sömn och intensiva stridsmoment har gjort övningen extremt utmanande. Trots tuffa förhållanden har kompaniet visat enorm uthållighet, stridsvilja och samarbetsförmåga.

– Det här är vad vi tränar för. Vi ska vara redo att lösa uppgifter med kort varsel och under svåra förhållanden. **JK25** har prövat våra funktioner och metoder och det har skett med gott resultat, avslutar Patrik.

Övning JK25 har bevisat att Kustjägarbataljonen inte bara är en resurs för Stockholms amfibieregemente och marinen – utan för hela Försvarmakten. Med sin unika förmåga att projicera militär effekt i kustnära miljöer är Kustjägarbataljonen en kritisk pusselbit i Sveriges försvar.



Foto: Maja Hansson/Försvarmakten

AMFIBIETAKTIK I UTVECKLING

AV: MAGNUS KAHLIN



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

Amfibistridsenheten ansvarar för utveckling av materiel, plattformar och utbildning av amfibiekårens officerare och specialistofficerare. Genom en organisationsförändring inom Sjöstridsskolan har den amfibiska kompetensen samlats, vilket har stärkt interaktionen mellan utveckling och utbildning. Taktik handlar om att samordna medel och metoder för att uppnå uppsatta mål, vilket speglas i enhetens organisation. Amfibieutvecklingsavdelningen fokuserar på materiel och plattformar, medan amfibieutbildningsavdelningen ansvarar för utbildning i metoder för att effektivt nyttja dessa resurser inom både taktik och stridsteknik. Detta skapar goda förutsättningar för taktikutbildning och försörjning av våra krigsförband med duktiga chefer och ledare utrustade med modern materiel.

Amfibietaktiken är i ständig utveckling, och ett omfattande arbete pågår för att införa amfibiebataljon 2030, vilket kommer att vidareutveckla vår taktik. Vi kan dock inte avvakta ny materiel för att förändra vårt uppträdande. Utbildning i metoder och utveckling av flexibilitet är avgörande för att stärka förbandens nuvarande krigsföringsförmåga och samtidigt förbereda dem för att effektivt integrera ny materiel. Samtidigt innebär Sveriges inträde i Nato en betydande förändring av förbandens taktiska förutsättningar. Historiskt har amfibietaktiken anpassats efter tillförsel av nya system i krigsförbanden, men nu måste den även utvecklas i linje med kraven på samordning inom multinationella gemensamma operationer. För att möjlig-

göra detta krävs interoperabilitet, vilket uppnås genom *Natos standardiseringsavtal, STANAG*. Dessa avtal fastställer gemensamma standarder för allt från kommunikation och vapensystem till utbildning och procedurer, och de måste integreras i utbildningen av våra officerare och specialistofficerare. Sverige är nu en del av Nato, och ÖB har nyligen beslutat att Natos doktriner och direktiv ska tillämpas inom Försvarsmakten. Därför måste STANAG bli en självklar del av vår utbildning och taktikutveckling.

Amfibietaktiken har historiskt följt devisen *"en chef, ett område, ett uppdrag"*, vilket ligger i linje med uppdragstaktik och förband med inneboende förmågor i flera dimensioner. Uppdragstaktiken förblir central men måste nu anpassas till en ny verklighet där vi strider tillsammans med våra Nato-allierade. Genom alliansen får vi tillgång till nya resurser som bör integreras i amfibieförbandens strid för att maximera effekten. Kraven på samordning ökar för att effektivt nyttja dessa resurser. Modern amfibietaktik handlar därför om att integrera förbandets egna resurser med såväl nationella som Nato-resurser för att uppnå maximal effekt.

Combined Joint Operations är ett samlingsbegrepp för multinationella gemensamma operationer, där alla försvarsgrenar samverkar tillsammans med specialförband, cyber- och rymdförmågor för att uppnå operativa målsättningar. Amfibieförbanden är en del av dessa operationer genom marinstaben, särskilt

gällande prioritering av mål och samordning av bekämpningsförmågor såsom flygstridskrafter, kryssningsrobotar, telekrig, artilleri och fartygsartilleri. Strid inom ett operativt ramverk, så kallat *Battlespace Management*, är avgörande för effektiv samordning. Exempel på detta inkluderar luftrumssamordning, bekämpningsledning, underrättelsetjänst, sambandstjänst och logistik. Vi strider inte längre ensamma – allierade nationers förband finns ständigt i eller i anslutning till Östersjön, oavsett om det gäller normal-läge, nationellt försvar enligt Nato artikel tre eller kollektivt försvar enligt artikel fem.

Principen *”Train as you fight”*, kombinerat med marin-chefens direktiv om beredskap att *”fight tonight”*, ställer höga krav på vår förmåga att snabbt integreras och effektivt nyttja dessa förmågor i taktiska situationer. Vidare bedömer C Must att om Ryssland når ett fredsavtal med Ukraina, kan landet ha kapacitet att inleda krigshandlingar mot Nato inom två år. Vi har således inte tid att avvakta, utreda eller invänta nya materielsystem. Anpassning måste ske här och nu för att vi ska förbli en farlig motståndare. För att optimalt nyttja amfibieförbanden på bataljonsnivå krävs därmed en fördjupad förståelse för både det egna förbandets ledning och hur högre chefs styrningar kan nyttjas för maximal effekt på stridsfältet. Kraven på att förstå och agera utifrån två högre ledningsnivåer har därför ökat.

Kriget i Ukraina har också påverkat taktik, där lärdomar från stridsfältet analyseras och integreras i utbildningen. De främsta hoten som identifierats är drönare, telekrigsförmågor, fjärrbekämpning och strid mot en högteknologisk motståndare. Samtidigt pågår en mer lågintensiv konfliktform i Europa, där Ryssland använder icke-militära medel kombinerat med militärt

okonventionella metoder för att påverka alliansens medlemmar. Amfibieförbanden och flottan spelar en viktig roll i skarpa operationer för att motverka dessa hot och avskräcka från krigsutbrott. Eftersom dessa faktorer inte återspeglas tillräckligt i reglementen måste en modern taktikutbildning inkludera dem och visa hur amfibieförband kan användas för att uppnå maximal effekt.

Amfibietaktiken utvecklas kontinuerligt och påverkas av både teknologiska framsteg och förändrade säkerhetspolitiska förutsättningar. Sveriges inträde i Nato kräver en anpassning till nya standarder och interoperabilitet, samtidigt som traditionella taktiska principer måste bevaras och vidareutvecklas. Kraven på samordning med allierade och förståelse för högre ledningsnivåers Battlespace Management har ökat, och moderna hotbilder som hybrida operationer och högteknologisk strid måste integreras i utbildningen.

Genom att kombinera förbandets egna resurser med nationella och Nato-resurser kan vi uppnå maximal effekt på stridsfältet. Detta kräver en förändrad syn på hur vi utbildar och leder våra förband, där flexibilitet, beslutsförmåga och samordning med allierade är avgörande. Vi kan inte invänta nya materielsystem eller studier för att utveckla vår förmåga – vi måste agera nu.

AmfK4 spelar därav en central roll i denna utveckling genom att ge våra officerare och specialistofficerare de kunskaper och färdigheter som krävs för att leda amfibieförband i en komplex och dynamisk operationsmiljö. Kursen säkerställer att vi inte bara anpassar oss till förändrade förutsättningar utan även fortsätter att vara en trovärdig och farlig motståndare för Ryssland.



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

ÖVNING LÄNGS NORRLANDSKUSTEN

AV: THOMAS FORS

Under mars månad genomförde 2.amfibiebataljonen en omfattande bataljonsövning längs Norrlandskusten – från Sundsvall till Härnösand, med tyngdpunkt på öar som Åstön, Brämön och Härnön.

Cirka 450 soldater, officerare och värnpliktiga deltog när förbandet övade väpnad strid i en komplex kustmiljö. Genom att agera i realistiska scenarier och samverka med bland annat Hemvärnet stärkte förbandet sin operativa förmåga och beredskap att försvara hela Sveriges ostkust – från Oxelösund i söder till Haparanda i norr.

Stridsbåtar, trossbåtar och drönare användes under övningen, som bidrog till att öka precisionen och förmågan att agera snabbt där det behövs. Med en ökad närvaro i området visade Stockholms amfibieregemente att marinen är en trygghet – i fred, kris och krig.



Foto: Alla bilder Maja Hansson/Försvarsmakten



Foto: Alla bilder Maja Hansson/Försvarsmakten

HMS FURUSUND

AV: KLARA VILLEBECK



Foto: Klara Villebeck/Försvarsmakten

HMS Furusund är ett stödfartyg inom marinen med dykeri, bärgning och undervattensarbeten som huvuduppgift. Läs om när navigationsbefälet Walter Hedberg berättar om arbetet ombord och sin resa inom marinen.

Fartyget är från början designat som ett minutläggarfartyg (mulfartyg) och har avancerade system för att lägga ut minor och andra föremål med hög precision. Men i takt med att behoven förändrats har dess roll utökats till mycket mer än så. Idag används fartyget som en gemensam resurs av olika myndigheter vid undervattensarbeten, dykningar, dokumentation och bärgning.

– Vi har avancerade system som gör att vi kan placera ut föremål med hög precision. Vi stödjer också olika myndigheter och företag, som exempelvis vid tester av ny utrustning eller dykningar på vrak, säger Walter Hedberg, navigationsbefäl på fartyget.

HMS Furusunds uppgift är alltså mångsidig och det mindre fartyget kan utföra varierade uppgifter. Ett av de senaste uppdragen var dykningen vid regalskeppet Äpplet, systerfartyget till Vasaskeppet, där besättningen arbetade med att identifiera skeppet och ta fram prover tillsammans med Sjöhistoriska museet.

Livet ombord

Med en besättning på cirka 12 personer just nu, ställs höga krav på flexibilitet och samarbete.

Planen är att utöka till 15–16 personer, inklusive fler GSS och kanske även värnpliktiga.

– Vi är ett av få fartyg i marinen som fortfarande håller på med riktigt sjömansarbete. Det skulle vara värdefullt att ta ombord värnpliktiga så att de kan lära sig grunderna i sjömanskap och knopar, säger Walter.

Walter Hedberg, som tog examen från Specialist-officersutbildningen (SOU) våren 2023, började sin karriär på HMS Furusund som signalmatros och dykare innan han utbildade sig till navigationsbefäl.

– Ombord så har jag inte riktigt någon fast roll, utan jag hjälper till med det mesta. Det kan vara uppgifter som att fixa på däck och hålla koll på säkerhetsutrustning eller delta i navigationsövningar och röjdykning. Jag gillar att stötta där det behövs, vilket är en fördel när vi är en liten besättning.

Framtiden för HMS Furusund

Tack vare sin breda förmåga är HMS Furusund en viktig resurs för marinen, särskilt med kombinationen av tekniska system och traditionellt sjömanskap. Walter berättar att han uppskattar variationen i arbetet och möjligheterna till samarbete med olika aktörer.

– Det är ett varierande jobb med många utmaningar. Jag trivs jättebra och blev väldigt glad över möjligheten att ta anställning efter SOU:n då jag tidigare arbetade på fartyget, fast som signalmatros, säger han.

HMS Furusund fortsätter att utvecklas som ett flexibelt fartyg för både marina och civila samarbeten och är ett levande exempel på förmågan att kombinera historia, innovation och tradition.

RAPPORT FRÅN VAXHOLMS FÄSTNINGS MUSEUM

AV: ERIK HIMMELSTRAND

Det är glädjande att Försvarsmakten tillförs mer ekonomiska resurser även om det som vanligt, alltid blir, tråkigt nog i tider fyllda av kris och krig men det ligger så att säga i sakens natur. Jag har precis avslutat en artikel om *Oscar Fredriksborgs fort till museets- och vänföreningen årsbok för 2025* och samma sak inträffade även då.

1864 krig mellan Danmark och Preussen, pengar tilldelas snabbt för att förstärka försänkningarna, (farledshindren) i sunden som leder mot Stockholm med flankeringsbatterier. År 1870, nu krig mellan Frankrike och Tyskland och följaktligen nya ekonomiska anslag, denna gång för att bygga en ny befästning, Oscar-Fredriksborg vid Oxdjupet. Vill man veta mer om fortet och ta del av dess historia och se unika fotografier från förr, varvat med nytagna bilder av fotograf Peter Nerström, så ***gå med i Vaxholms Fästnings Musei Vänner, VFMV***. Då får du årsboken med automatik.

Rena vinsten egentligen, *ett medlemskap för 250 kr* ger dig både boken och dessutom fri entré till museet. Du spar alltså minst 40 kronor och får utöver detta, den behållning som ges av historisk kunskap!

För övrigt kan man besöka museet redan under påsklovet och har man barn eller kan låna andras så gör

det. Museet passar nämligen både för vuxna och barn. Utöver våra utställningar om bland annat kustförsvarets historia, så har vi en ny familjeaktivitet som vi kallar *"Kalle Kanonkula och hans vänner"*. Aktiviteten lär ut på ett roligt vis om hur vår svenska demokrati fungerar och Försvarsmaktens roll att försvara denna. Verksamheten börjar med en animerad film och tycker ni att den animerade *"Dunderdraken"* låter bekant så hörde ni rätt, det är nämligen *Kustjägareveteranen Anders Joninger* som ger draken sin röst...

Anders Joninger är en av museets mycket uppskattade guider och med lång erfarenhet både från kustartilleriet och amfibiekåren. *Anders* är också ofta den som håller i museets visningar på Oscar-Fredriksborgs fort där museets vagga stod en gång i tiden. Museet startade nämligen som regementsmuseum för KA1 den 1 juni 1947. Initiativtagare och grundare var *Översten och chefen för regementet Allan Cyrus*.

På bilderna ses en backe som kallas *Södra flankerings-graven* vid Oscar-Fredriksborgs fort och ett parti av det Övre verket som kallas *Södra kaponjären*. Dess uppgift var att skydda porten och avge flankerande eld utefter fortets vägg (escarpen) och backen som leder ner mot Oxdjupet. En backe som förr ofta användes av KA1/Amf1 för fysisk träning.



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten



Foto: Maja Hansson/Försvarsmakten

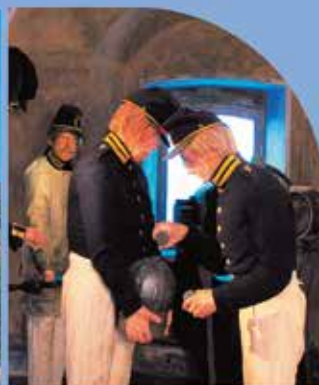
B Posttidning

Ej retur

Vapenbröderna
c/o Stockholms amfibieregemente
By Breidablick
130 61 HÅRSFJÄRDEN

Vaxholms Fästnings Museum

Skärgårdens största museum



www.vaxholmsfastning.se Bokning och information tel. 08-1200 4870

VAPENBRÖDERNA

Kamratföreningen Vapenbröderna är Stockholms amfibieregementes kamratförening. Föreningen ger ut tidningen Borg-Skum fyra gånger per år. Mer information om föreningen finns på vår hemsida

www.vapenbroderna.se

Följ oss även på
facebook och Instagram

Föreningens adress:

Kamratföreningen Vapenbröderna
c/o Stockholms amfibieregemente
by Breidablick, 130 61 Hårsfjärden

info@vapenbroderna.se

Skattmästaren:

Marie Wall
Mobil 070 886 50 25
evmavi03@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Familjemedlem 100 kr

Bankgiro:

294-9816

Swish:

123 435 29 28

REDAKTION

red@vapenbroderna.se

Redaktör tillika ansvarig utgivare:

Victor Ihre Persson
Mobil 070 866 73 00

Redaktionsmedlemmar:

Carl von Gerber
Mobil 073 181 48 87
Mats Geijer
(Korrektur)

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Gunilla Borg
Mobil 070 781 86 04
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion



Scanna QR-koden för ansökan
om medlemskap

Adressändring:

www.vapenbroderna.se/medlemskap